

Beste familie, vrienden en bekenden,

We kijken ontzettend dankbaar terug op een heel goed verlof! We hebben ervan genoten om veel van jullie te ontmoeten. We vonden het ook bijzonder dat Judah en Salomé allebei aangaven dat ze na dit verlof er niet meer tegenop zien om in de toekomst in Nederland te wonen en studeren. Voor hen was een uitdagend Christelijk survivaalkamp (Junior Adventure tienerkampen) in Noorwegen een hoogtepunt. Naast het ontmoeten van familie en vrienden genoten ze ook van een bijbaantje! Ook geestelijk zijn we opgeladen en bemoedigd en daarvoor zijn we jullie, en ook de gemeentes die we konden bezoeken, enorm dankbaar!

Klaar om ruim 60 kuub beton te mixen

Hitte

Tijdens de hete en droge zomer in Nederland, kregen we vaak de vraag: "dit zijn jullie zeker wel gewend?" en: "het is zeker nog warmer in Angola?" Wij reageerden dat het niet zo warm aanvoelt in Angola omdat we op hoogte leven (1540m boven zeeniveau). Nou, daar komen we van terug, want het is de afgelopen weken ontzettend warm. Dit is normaal in de maand voordat het regenseizoen begint. Grappig hoe je dingen vergeet.

Thuis

We zijn weer helemaal terug in ons normale ritme. Judah en Salomé hebben school goed opgepakt. De tieners zijn alweer vijf keer over de vloer geweest voor hun programma. We hebben wat mensen kunnen bezoeken. De kinderen hebben allebei alweer malaria gehad... En we zijn weer helemaal op de hoogte van het lief en leed hier. We hebben gefascineerd geluisterd naar het verhaal van Domingos die zijn laatste visnetten aan het inhalen was toen hij ineens vanuit het

niets met zijn boomstam-kano door de lucht vloog. Hij was gelanceerd door een nijlpaard en landde in het water, waarna hij voor zijn leven naar de andere kant van de rivier zwom. Ondanks de schrik had hij genoeg moed om een week later zijn gezonken kano op te duiken, vast te binden en uit het water te halen. Hij wilde toch weer graag gaan vissen (zijn bron van inkomsten).

Na dag 4 van beton storten, nog 17 dagen te gaan

Platform

Marijn heeft met de bouwvakkers van het ziekenhuis het werk aan de fundering van het hangar-platform weer opgepakt. Dit is nu volledig afgerond en ondertussen is begonnen met het storten van de vloer (in 21 losse vlakken van 2,5mx8m met een betonmolen). We hebben nog een paar weken voordat het regenseizoen begint, dus we zijn benieuwd hoe ver we komen.

Buiktyfus

Rond deze tijd van het jaar zijn er helaas altijd erg veel medische evacuaties van kinderen en volwassenen met geperforeerde darmen door buiktyfus. De oorzaak is vaak vervuild

drinkwater. Onder hen was ook een dochter van een van de bouwvakkers. Helaas is ze na een succesvolle operatie alsnog overleden.

Vanuit Luanda (de hoofdstad) kon Marijn een team ophalen die in Cavango training gaven aan lokale boeren (Farming God's Way), hielp in het ziekenhuis en hielp met onderhoud van waterpompen en inventariseren wat er nodig is om nieuwe pompen te installeren in nabijgelegen dorpen. Ze konden twee pompen repareren die al jaren niet gebruikt konden worden. Een enorme zegen en een directe manier om buiktyfus te voorkomen.

Na 6 jaar weer water uit een pomp in het dorp Chipando

Evangelisatie

Eind september vloog Marijn nog een evangelisatiegroep naar een afgelegen dorp ten oosten van Cavango. Echt in the middle of nowhere. De ontvangst door de lokale kerk was echt als uit de boekjes, hele koren aan het zingen en dansen, fantastisch. Ruim 1000 mensen zijn in die week bereikt met het evangelie en de lokale kerk volgt dit op.

Bruiloft

Seleste, onze hulp in de huishouding, is in september getrouwd. Wij waren ook uitgenodigd, een hele ervaring. Toch weer heel anders dan in de stad. Zo is er eerst een feestmaaltijd bij de familie van de man en daarna bij de familie van de vrouw. Allebei in verschillende dorpen. De kleding van de gasten was niet heel belangrijk. Alleen ouders en een paar ooms waren in pak of andere feestelijke kleding. September is blijkbaar een geliefd moment om te trouwen, want er zijn hier in het dorp al vijf bruiloften geweest en we horen van nog meer bruiloften in de dorpen hieromheen waar mensen naar toe gaan.

Afscheid

Vlak voor ons verlof namen we afscheid van collega's en goede vrienden Marcel en Kelly en hun kinderen die in Augustus terug naar Canada verhuisden. Zowel in werk als privé gaan we ze enorm missen. Marcel was de vaste monteur van MAF voor de afgelopen 11 jaar! Helaas is er nog geen vervanging gevonden. Marijn is gevraagd om een groot gedeelte van zijn werk op te vangen. Omdat de andere piloot-monteur, Andrew, tot december op verlof in Canada is, zullen we daarom als gezin van half oktober tot half december terug in Lubango zijn om het vliegtuigonderhoud waar te nemen.

Met vriendelijke groet,

fam. Goud

Marijn Noortje Judah Salomé

-wij Gouden u op de hoogte-